

ZWIĄZEK POWIATÓW POLSKICH

ASSOCIATION OF POLISH COUNTIES
(member of Council of European Municipalities and Regions)

Pałac Kultury i Nauki, XIX piętro, 00-901 Warszawa 134,

Plac Defilad 1, skr. pocztowa 7, tel. (0-22) 656 63 34, fax. (0-22) 656 63 33

Adres do korespondencji: 33-300 Nowy Sącz 1, skr. pocztowa 119, tel. (0-18) 477 86 00,
fax. (0-18) 477 86 11, e-mail: zpp@zpp.pl, biuro@powiatypolskie.pl, www.zpp.pl

PREZES ZARZĄDU

Kazimierz Kotowski
POWIAT OPATOWSKI

WICEPREZESI ZARZĄDU

Robert Godek
POWIAT STRYZÓWSKI

Marzena Kempieńska
POWIAT ŚWIECKI

Andrzej Płonka
POWIAT BIELSKI /woj. ŚLĄSKIE/

Marek Tramś
POWIAT POLKOWICKI

CZŁONKOWIE ZARZĄDU

Zbigniew Deptuła
POWIAT MAKOWSKI

Jan Golonka
POWIAT NOWOSĄDECKI

Andrzej Jęcz
POWIAT KOŚCIAŃSKI

Ligia Krajewska
MIASTO NA PRAWACH POWIATU
m.st. WARSZAWA

Ryszard Kurp
POWIAT WOLSZTYŃSKI

Henryk Lakwa
POWIAT OPOLSKI

Krzysztof Lis
POWIAT SZCZECINECKI

Krzysztof Maćkiewicz
POWIAT WĄBRZESKI

Józef Matysiak
POWIAT RAWSKI

Włodzimierz Pietroczyk
POWIAT HAJNOWSKI

Józef Reszke
POWIAT WEJHEROWSKI

Zenon Ródzik
POWIAT OPOLSKI /woj. LUBELSKIE/

Sławomir Snarski
POWIAT BIELSKI /woj. PODLASKIE/

Wacław Strażewicz
POWIAT GIZYCKI

Marek Szponar
POWIAT OŁAWSKI

Zbigniew Szumski
POWIAT ŚWIEBODZIŃSKI

KOMISJA REWIZYJNA

PRZEWODNICZĄCY

Michał Karalus
POWIAT PLESZEWSKI

Z-CA PRZEWODNICZĄCEGO

Szczepan Oldakowski
POWIAT SUWAŃSKI

CZŁONKOWIE

Jarosław Bródka
POWIAT BEŁCHATOWSKI

Sławomir Jezierski
POWIAT ELBLĄSKI

Józef Jodłowski
POWIAT RZESZOWSKI

Ryszard Ożóg
POWIAT BRZEŃSKI /woj. MAŁOPOLSKIE/

Józef Swaczyna
POWIAT STRZELECKI

Zygmunt Worsza
POWIAT ŚWIDNICKI

Zbigniew Zbikowski
POWIAT ALEKSANDROWSKI

SEKRETARZ GENERALNY

Rudolf Borusiewicz

Or.A.0715/16/10

Nowy Sącz 13 stycznia 2010r.

Szanowna Pani

Grażyna Henclewska

Podsekretarz Stanu

W Ministerstwie Gospodarki

W odpowiedzi na pismo nr DRG-I-076-2-BJS/2009, przesyłamy uwagi do dokumentu roboczego „UE 2020”, dotyczącego kształtu strategii gospodarczej po 2010 r.

1. Nazwa priorytetu "Wzmocnienie pozycji obywateli w społeczeństwach sprzyjających włączeniu społecznemu" jest bardzo chwytliwa, tyle że nieadekwatna do jego treści. Priorytet ten ma doprowadzić do większej elastyczności zatrudnienia powiązanego z ustawicznym kształceniem. Nie ma to nic wspólnego ze wzmacnianiem pozycji obywateli w społeczeństwach.
2. str. 5 dokumentu: "zwiększyć swoją produktywność poprzez niższe i bardziej efektywne zużycie energii nieodnawialnej". Wydaje się, że przy tego typu dokumentach powinny być zachowane związki przyczynowo-skutkowe. Tymczasem zacytowany przykład stanowi proste odwołanie definicyjne. Skoro produktywność to stosunek ilości wytworzonej produkcji do ilości wykorzystanych zasobów, to bardziej efektywne zużycie energii prowadzi z definicji do poprawy produktywności.
3. str. 5 dokumentu: W dokumencie słusznie wskazano na wzmocnienie roli edukacji, niemniej jednak w dalszej części autorzy dokumentu skupili się na roli uniwersytetów gdy tymczasem o wykluczeniu z rynku pracy z reguły decydują braki w edukacji na poziomie podstawowym lub szkół średnich. Osoby zagrożone wykluczeniem z reguły nigdy nie skorzystają z oferty oferowanej przez uniwersytety. W strategii powinno się zatem poświęcić również miejsce na poprawę stanu szkolnictwa nie tylko na poziomie uczelni wyższych. Poprawność polityczna nakazuje pisanie fragmentów samosprzecznych. Wzrost ma być oparty na wiedzy, z czym należy się zgodzić. Tyle, że wzrost taki ma charakter polaryzacyjny - opiera się bowiem na najlepszych jednostkach (tak w sensie ludzi, jak i przedsiębiorstw). Jeśli zatem czytamy dalej o działaniach w zakresie najuboższych grup społecznych, równości płci i spójności społecznej - to są też zadania ważne, ale niekoniecznie będące warunkami sine qua non rozwoju. Na kolejnej stronie z kolei czytamy, iż "uniwersytety powinny być bardziej otwarte na słuchaczy o różnych potrzebach". Nie ulega wątpliwości, że konieczne jest upowszechnienie ustawicznego kształcenia, ale - skoro chcemy oprzeć rozwój na wiedzy - nie przerabiamy uniwersytetów na miejsce nabywania doraźnie potrzebnych umiejętności.
4. str. 9 dokumentu: trafił się tu horyzont czasowy do 2030 roku (chyba przez pomyłkę)
5. str. 9 dokumentu: przeciwdziałanie zmianom klimatu. Hasło jest nośne, tyle że jest możliwe wówczas gdy jest realizowane w skali światowej. Nie ma uzasadnienia dla inwestycji w kosztochłonne energooszczędne technologie, jeżeli inne państwa w skali świata będą zmniejszoną przez Europę emisję CO2 rekompensowały

- z nawiązką - rozwijając jednocześnie przy tym szybciej swoją gospodarkę. Proponuje się uzupełnianie tego fragmentu poprzez wprowadzenie co najmniej zwyczajnego badania przed wprowadzeniem regulacji czy wytworzenie tego typu produktów energooszczędnych nie pociąga za sobą większych kosztów w zakresie wytworzenia i kosztów dla środowiska naturalnego - obecny przykład wycofanie z rynku tradycyjnych żarówek i wobec braku innych substytutów zastąpienie świetlówkami energooszczędnymi, których produkcja w rzeczywistości generuje dużo wyższe zużycie energii niż w przypadku tradycyjnych żarówek i które w razie nieprzeprowadzenia właściwej utylizacji są groźne dla ludzi i środowiska.
6. W dokumencie nie przedstawiono żadnych konkretnych propozycji rozwiązań problemów z którymi obecnie boryka się Unia Europejska jak chociażby kryzys finansowy. Propozycje zawarte w dokumencie w zasadzie stanowią kontynuację obecnych działań Unii, które jak pokazał ostatni rok nie były w stanie uchronić Unii przed wzrostem bezrobocia, ujemnym PKB i ogólnym pogorszeniem się kondycji gospodarek Państw członkowskich. Całość jest zlepkiem sloganów, jakby wyjętych z broszur informacyjnych o UE. Autorzy nadużywają pojęcia „inteligentna gospodarka, przyjazna środowisku” – nie tłumacząc przy tym co ma na myśli.
 7. Uwaga natury technicznej: niezrozumiałe i nieuzasadnione jest wyróżnienie półgrubą czcionką w tekście takich *chwytnych* haseł jak przykładowo: elastyczny rynek pracy i bezpieczeństwo socjalne, ubóstwo i wykluczenie, innowacyjność i kreatywność, gospodarka cyfrowa, jednolity rynek itd. (osłabia to wartość merytoryczną dokumentu, czyniąc z niego populistyczną ulotkę).
 8. Dokument w sposób powierzchowny traktuje rolę administracji publicznej w budowie społeczeństwa demokratycznego i obywatelskiego, a główne zadania władz publicznych sprowadzone są do obowiązku „znalezienia sposobu na pobudzenie dynamizmu gospodarczego w ramach swoich ograniczonych budżetów”. Budżety ograniczone są oczywiście kryzysem gospodarczym. Przede wszystkim jednak brak bardziej dokładnego opisu roli władz publicznych, szczególnie regionalnych i lokalnych w tworzeniu warunków dla nowoczesnej gospodarki oraz włączenia społecznego. Dlatego dokument powinien zostać uzupełniony opisem roli władz regionalnych i lokalnych w procesie osiągnięcia wizji na rok 2020. Zapis ten powinien zalecać tym władzom podejmowanie wszelkich działań na rzecz aktywizacji społeczności lokalnych, zarówno w sferze produkcyjnej, jak i społecznej. Obowiązkiem – ale także misją - władz regionalnych i lokalnych powinno być tworzenie warunków do powstawania i realizowania różnorodnych inicjatyw społecznych i gospodarczych, podejmowanych przez mieszkańców. W sferze społecznej może to być tworzenie kół, stowarzyszeń, podejmowanie kształcenia ustawicznego itp. działań, prowadzących do większego zainteresowania przeciętnego mieszkańca UE problemami, jakie istnieją w jego najbliższym otoczeniu i następnie – co jest naturalne – poszukianiem sposobu ich rozwiązania. W sferze gospodarczej działania władz publicznych, głównie regionalnych i lokalnych, powinny obejmować rozumiane jak najszerzej „uzbrajanie terenu” poprzez tworzenie infrastruktury, dzięki której będą w danym obszarze lokowane nowe inwestycje oraz będą powstawały niewielkie przedsiębiorstwa, w dużej mierze oparte na zasadzie samo zatrudnienia. Dotyczy to sfery drobnych usług, handlu, ale i gospodarki elektronicznej, czyli działalności wykonywanej za pomocą mediów, zapewniających możliwość tworzenia oferty skierowanej do każdego człowieka, bez względu na jego aktualne miejsce pobytu.

Łączę wyrazy szacunku

Sekretarz Generalny
Związku Powiatów Polskich

Rudolf Borusiewicz